

Sygn. akt V CSK 196/17

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z powództwa M.P.

przeciwko Gminie Miasto P.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 października 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 22 listopada 2016 r., sygn. akt V ACa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 7500 (siedem
tysięcy pięćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej

do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powód M.P. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 22 listopada 2016 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne oraz aby skarga była oczywiście uzasadniona. Istotne zagadnienie prawne, które uzasadnia przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie może się ograniczać do przedstawienia pytań dotyczących wykładni przepisów mającej znaczenie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją, dlatego przedstawiane mu zagadnienie prawne musi mieć charakter uniwersalny, którego rozstrzygnięcie będzie miało znaczenie dla rozwoju wykładni prawa. Ponadto, jeżeli zdaniem skarżącego, dla prawidłowego rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy konieczne jest zajęcie stanowiska przez Sąd Najwyższy, to nie można jednocześnie twierdzić, że zaskarżone orzeczenie dotknięte jest takimi wadami, które każdy przeciętny prawnik może dostrzec bez prowadzenia pogłębionych rozważań jurydycznych. Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę – w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Na wniosek pozwanej zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.